

EVAS SANG TIL EDMUND
TIL GULD BRYLLOPPET 2007

Mel.: Jeg plukker fløjlsgræs

To, som gerne vil sammen være.

**Man mødes bare så'n rent tilfældigt.
Man ser hinanden og hilser på.
Det sker, at mødet var mer end heldigt,
og så vil verden gå helt i stå.
For alting suser, og blodet bruser –
man fatter slet ikke, hvad der sker.
Kun alt omkring én er blevet ændret,
med nye øjne man alting ser.**

**Og måneskinnet kan tryllebinde.
I sølvblå stråler er romantik.
Når man er to – man er han og hende,
så sker der ting på et øjeblik.
For alting suser, og blodet bruser –
man føler bare, at du er nær.
Tilbage bliver der dybt i sindet,
at man har fået hinanden kær.**

**Men snørklede er jo livets veje,
og selv de store kan lukkes a'.
Så kærligheden, så skøn at eje,
er noget, som man må rejse fra.
Skønt alting suser, og blodet bruser,
det sidste favntag er et farvel –
farvel for altid, og hænder slipper –
man bliver stille dybt i sig selv.**

**Indtil en dag telefonen kimer:
Nu må du komme, jeg savner dig!
skønt det med hverdagen ikke rimer,
er svaret bare: Jeg er på vej!
For alting suser, og blodet bruser.
Hvad der vil ske, ved man intet om.
Men sikkert er det, i telefonen
den kendte stemme – den sagde: Kom!**